

پراقليم دانسانې فعاليتونو اغيزې

لکه چې پو هيرو اقليم په اوږده موده کې په يوه سيمه کې د هوا د عمده اجزاو لکه تودوخې، اورښت، د لمر د وړانگو، باد او نورو منځني حد دی. همدارنگه په نړۍ کې د اقليم منځني اندازه زموږ د سپارې د حالت څرگندويه ده. د ځمکې سپارې له خپله پيدا پيښته، يعنې دڅه نا څه پنځو ملياردو کلونو په موده کې لوی او واړه اقليمي بدلونونه ليدلي دي. په حقيقت کې ځنې کوچني اقليمي بدلونونه د ځمکې د اتموسفير د سيستم نورماله برخه ده.

د اقليمي بدلونونو علتونه زيات دي او بيلابيل طبيعي او بشري علتونه لري. د لويو وچو خوځښت، بحري جريانونه، اور غورځونې او داسې نور يې طبيعي علتونه دي. د فوسپلي سون توکو سوزول، د ځنگلونو له منځه وړل، کرنه او مالدارۍ يې بشري علتونه دي. په تيرو سلگونو مليونو کلونو کې د ځمکې د لويو وچو موقعيتونه بدل شوي همدا رنگه دځمکې پرمخ د لمر دورانگو په اندازه کې هم بدلون راغلی دی. په وروستۍ يخچالي دوره کې، نيږدې (۱۸۰۰۰) کاله د مځه د نړۍ منځني تودوخه داوس په پرتله تقريباً (۴) درجې ټيټه وه.

(۱۲۰۰۰) کاله دمخه يعنې له وروستۍ يخچالي دورې وروسته، دنړۍ منځني تودوخه اوسنی اندازه، ۱۴ يا ۱۵ درجو ته ورسیده. د ځمکې پر مخ د نړۍ منځني تودوخه، له ۱۸۶۰ کال را ديخوا له (۰،۶ او څه نا څه ۰،۲) درجو تر منځ زياته شویده. دغه ډول توديدل په تيرو زرو کلونو کې نډې پيښ شوي. د پام وړ داده چې تېر درې تازه کلونه (۱۹۹۵، ۱۹۹۷ او ۱۹۹۸) له ۱۸۶۰ کال راهيسې تر ټولو تاوده کلونه او کېدای شي چې له تيرو زرو کلونو راهيسې تاوده کلونه وي. د تودوخې درجې د زياتوالي له امله، د ځمکې پرمخ د واورو او کنگل ساحه لږه شوېده.

په شلمې پېړۍ کې د تودوخې د همدې زياتوالي له امله د سمندر د اوبو سطحه هم له لسو څخه تر شلو سانتي مترو پورې جگه شوېده. د ۱۹۱۰ او ۱۹۴۵ کلونو تر منځ، دنړۍ د تودوخې منځني درجه په هرو لسو کلونو کې ۰،۱۴ درجې لږه شوېده، چې د نورو عواملو تر څنګ په کې اور غورځونکوزيات رول لوبولې دی. څرنگه چې اوس د بحث موضوع په اقليمي تغيراتو کې دانسانې فعاليتونو اغيزه ده نوپه طبيعي عواملو لکه اور غورځونکو، د سمندرونو او اتموسفير پرمقابل عمل او داسې نورو فعاليتونو چې د اقليم په بدلون کې اغيزه لري تيرپېرو اوپرانسانې علت خبرې کوو.

د ميلادي پېړۍ په پيل کې دنړۍ وګړي څه نا څه (۱۰۰) مليونه اټکل شويدي. په (۱۸۰۰) ميلادي کې يومليارد ته رسېلی و. په (۱۹۰۰) کې دوه ملياردو اوپه (۲۰۰۰) کې نږدې شپږو ملياردو ته ورسیده. همدارنگه پخوا د ځمکې لږه برخه د استفادې لاندې نيول شوې وه خو په دې وروستيو پېړيو کې بشر دځمکې ډېره برخه لاندې کړه، چې رنگارنگ عواقب له ځانه سره لري. يو له دغو عواقبو څخه د ځمکې پر سطحه کې تغيرات دي.

پخوا يوه زياته برخه ځمکه طبيعي ځنگلونو پوښلې وه او يا شاره وه، خو په دې وروستيو کې ډېره برخه دکرنې او څارويو دروزني لپاره وکارېده. همدارنگه استوګنځايونو، ښارجوړونې، لويو لارو اوسړکونو هم دځمکې يوبرخه ونیوه.

دځمکې پر مخ دغو تغيراتو بې له شکه چې پر سيمه ايز اقليم اغيزه لرله. ددې ترڅنګ دوګرو همدغه زياتوالي او دصنایعو پر مختګ د فوسپلي سون موادو څخه داستفادې اندازه هم لږه کړه. د اتموسفير حالت له صنعتي انقلاب څخه وروسته بدل شويدي او د شين کوريزو غازونو اندازه پکې لږه شوېده. شين کوريزو غازونو لکه کاربن، متان، ناپيتروجن اکسايډ او اوزون ځمکه په يوه پوښ کې پوښلی ده او په طبيعي توګه د ځمکې پر مخ د تودوخې درجه په نورمال يا معتدل حالت ساتي. پرته له دغو شنوکوريزو غازونو به پر ځمکه د تودوخې منځني درجه منفي ۱۸ ته رسېدلای وي. ځکه نو ګټور هم دي. خو که چېرې دا غازونه زيات شي نو بيا لکه د شنو ښيښه بې خونو په څير چې بوتې او گلان په کې له کنګل څخه ژغورل کېږي، تودوخه را پرېږدي او د شپې له خوا بې د بېرته تګ مخ نيسي او په دې توګه د اقليم د بدلون او پر ځمکه د تودوخې د درجې د لوړېدو سبب ګرځي.

له صنعتي انقلاب راوروسته انسان په ډېره زياته اندازه فوسپلي مواد لکه نفت، گاز او د ډبرو سکاره کاروي. دغه توکي په هوا کې د کاربن دای اکسايډ د زياتوالي سبب ګرځي او په اتموسفير کې دکاربن دای اکسايډ داندازي

زیاتوالی زیاتره د همدې فوسیلو موادو له سوځیدو سره تړاو لري. کاربن دای اکساید له شینکوریزو غازونوڅخه گنل کېږي او شین کوریزه اغېزې لري. د کاربن دای اکساید CO2 اندازه له 311ppm څخه په ۱۹۵۰ کې تر 368ppm پورې په ۲۰۰۰ کال کې، لوړه شوېده.

په دې اساس دهمدغه انساني کړنو له امله دشملي پېړۍ په دوهمې نیمایي کې د ځمکې دتودوخي درجه دسانتي گيراد (1/5) درجي لوړه شوېده. په بويشتمه پيړۍ کې به هم د کاربن دای اکساید تراکم د فوسيلي موادو د سون سره اړیکه ولري. هرڅومره چې د کاربن دای اکساید (CO2) اندازه لوړيږي په هماغه اندازه دوچي او سمندر توان هم داضافي کاربن دای اکساید داخيستلو لپاره کميږي. ديويشتمې پيړۍ په پای کې به دکاربن دای اکساید اوسنی اندازه له (1/5) څخه تر (2/6) ځله پورې لوړه شي چې په دې توگه به دهمدې پيړۍ په پای کې دځمکې د تودوخي منځني درجه هم دسانتي گراد له (1/4) څخه تر (5/8) درجو پورې، پورته شي او د سمندر داوبوسطحه به د(۱۹۹۰) کال په پرتله له 9 سانتي متروڅخه تر ۸۸ سانتي مترو پورې جگه شي.

بشري فعاليتونو په اتموسفير کې د ايروسولونو اندازه هم لوړه کړېده.

Aerosols ايروسولونه د بېلابېلو کيميايي ترکيبونو او جسمونو په لرلو سره د غيری گازی عناصرو گډ نوم دي. ددې تر څنګ له طبيعي شتمنيو او زيرمو څخه نا معقوله استفاده ددې سبب کېدای شي، چې د اړوندې سيمي طبيعي سستم گډ وښي، له پښو وغورځول شي او بيا ځان ونشي رغولی. همدارنگه په ډيرو حالاتو کې چاپيريال ته ورپېښه ستونزه سيمه بيزه نه پاته کېږي او نړيوالې اغېزې لري. يو له دغو ډيرو خطرونو څخه چې د ژوند چاپيريال ته ورپېښ دي، په پراخه توگه د طبيعي ځنگلونو پرېکول او له منځه وړل دي. څېړونکي په دې اند دي چې د استوايي ځنگلونو پرېکول د نړۍ اقليم اغېزمنولای شي. نوموړي ځنگلونه د نړۍ د سږو په نامه يادېږي او پر ځمکه د اکسيجن لپاره ډير اړين دي، خو دغه ځنگلونه اوس د سوداګرۍ، د کرنيزو ځمکو د لاس ته راوړلو او د سرکونو د غزولو لپاره په چټکۍ او بې رحمۍ سره له منځه ځي.

د امارون د ځنگلونو حالت

چېرته چې ځنگلونه له منځه ځي هلته بيا اورښت هم کمېږي، کوم اورښت چې کېږي هغه هم نور د ونو او بوټو د رگونو په وسيله نه ساتل کېږي او په دې توگه په اوږده موده کې د اقليم د بدلون سبب کېږي. د خاورې طبقه نازکه او بې حاصله کېږي، باد او اوبه يې په اسانۍ سره تخريبيوي او صحرايي کېدل پراختيا مومي. تخنېکي نوي وسايل داسې د ځنگلونو بېخ وباسي

په افغانستان کې هم طبيعي ځنگلونه د لرگيو د قاچاقو، دسون د توکو په توگه د سوزولو او جگړو له امله له بشپړې له منځه وړني سره مخ دي. زموږ پر خاوره د لوی خدای دغه لورولی نعمت او طبيعي شتمني د دولت او وگړو د نه پاملرنې او ناسمې استفادې له امله په بشپړه توگه له منځه تلونکي ده او د بيا زرغونېدلو او پراختيا مجال نه ورکول کېږي. دنړيوال غذايي سازمان (د نړۍ دځنگلي سر چينو 2005 FAO) د شمېرو پر بنسټ د ځنگلونو اود نورو بوټولرونکو ساحه په افغانستان کې په ۱۹۹۰ کال (۱۳۰۹۰) کيلو متره مربع او په ۲۰۰۰ کال کې ۱۰۱۵۰ کيلومتره مربع وه چې په ۲۰۰۵ کال کې ۸۶۷۰ کيلو متره مربع ته راټيټه شوی ده. دملگرو ملتونو د چاپيريال ساتنې د سازمان (UNEP) تازه رپوټ څرگندوی چې د افغانستان په ختيځ کې (چې د هيواد د نيایي پوښښ ډيره برخه په بر کې نيسي) ۱۹۷۷ او ۲۰۰۲ کلونو تر منځ په سلو کې له پنځوسو تر اتياوو پورې ځنگلونه وهل شوي دي. په ۱۹۷۹ کال کې هره ورځ دوه سوه لارۍ موټرو په سرکونو کې تگ کاوه او تازه غوڅی شوی ونی یی لیکلوی. ددی لرگيو زیاتره برخه پاکستان ته وړل کیده. په همدی کال د هيواد ۶ فیصده مساحت ځنگلونو پوښلی وو، خونن ورځ یواځی له یو نه تر دوو فیصده پورې په بر کې نيسي.

د بوټو او ونو همدغه پراخه غوڅونی اکوسیستم له سترو ننگونوسره مخ کړی دی.

یواځی په ختیځو ولایتونو کې پراخه ځنگلی پوښښ کولای شی د سیمی اقلیم تر اغیزی لاندی راوولی او د سختی وچکالی د پېښدلو مخه ونیسی. خو د لرگيو قاچاقو او په زیاته اندازه د لرگيو سوځولو په افغانستان کې د هوا کیفیت یا څرنګوالی د تهدید سره مخ کړی دی.

د پاڼو شمېره: له ۲ تر 3

پر ځنگل پوښلي غر سپور او لغړ شوی دی
د پورتنیو څرگندونو په پام کې نیولو سره ویلاي شو چې انسان د اقلیم په بدلون کې یو مهم عامل دی. اقلیم د فوسیلی
سون توکو د سوځېدو، د ځنگلونو د پرېکولو، کرنې او مالدارۍ له امله ډېر اغېزمن شوېدی.
د اقلیم د بدلون ناوړه پاڼې د سمندر د اوبو د سطحې لوړوالي، په ځنو سیمو کې د اورښت زیاتوالي او په ځنو کې
کمښت، د ایکوسستم زیانمنېدل او وچکالی ده. همدارنگه د تودوخې سوزوونکې څپې یې مړینه او روغتیايي
ستونزې هم رامنځ ته کولای شي..

په پایله کې ویلي شو چې اقلیمي بدلون بېلابېل طبیعي او بشري علتونه لري. دځمکې پرمخ دوگړو زیاتوالي او صنعتي
انقلاب په دغه بدلون کې دانسان اغېزه زیاته کړېده. له فوسیلی توکو څخه زیاتي گټې اخیستنې په هوا کې دکاربن ډای
اکساید اندازه لوړه کړېده چې دتودوخې د درجې په لوړوالي کې اغېزه لري. همدارنگه په پراخه اندازه دطبیعی
ځنگلونو پرېکولو دسیمیز اقلیم بدلون ته لاره پرانیستي ده.

دنوموړوناوړه پایلو ومخنیوي لپاره وړاندیزکېږي چې ستر صنعتی هېوادونه دملگرو ملتونو دسازمان داقلیم
دنټرون (UNFCCC) چې په 1992 کې دبرازیل د (Rio) ریوپه ښارکې لاسلیک شواویا یې په (1997) کې
دکیوتودپروتوکول بڼه غوره کړه، پرکړې ومني اود نورو هغو ډلوله هڅوسره چې داقلیم دبدلون دمخنیوی لپاره یې
کوي ځانونه هم غږې کړي. دفوسیلی سون توکوپرځای دانرژۍ له نورو ډولونو کار واخلي دهوا دلا زیاتي ککړتیا
او دطبیعی ځنگلونو دلازیات تخریب مخه ونیسي، دیوسالم چاپیریال پاکي هوا او دایمي پرمختیا لپاره کاروکړي.

پای

۱۳۹۱ لمريز کال د غويي مياشت (د علومو اکاډمي په سيمينار کې لوستل شوی)

پوهنمل دکتورانوس رحمت ځواکمن
(کابل پوهنتون، ځمکپوهنی پوهنځی، چاپیریال ساتنې دپيارتمنت)